

واسازی و بازسازی؛ کاربرد روش‌های دریدا و هابرماس در بررسی مفهوم تفاوتهای فردی دانش آموزان

سید مهدی سجادی^۱، علی کریمی گیلده^۲

بیان مساله

از اصول تربیتی رایج و پذیرفته شده در تمامی نظامهای آموزشی، «رعایت تفاوتهای فردی» میان دانش آموزان است. از دست اندرکاران امر تربیت انتظار می‌رود که همه انواع تفاوتهای فردی را بیک چشم نگیریسته و آنها را همچون واقعیتی طبیعی و عادی مد نظر داشته و با هر دانش آموزی متناسب با سطح توانمندیهای شناختی، علایق و تجارب گذشته‌ی او مواجه شوند. در برداشت رایج حتی تفاوتهای طبقاتی و تفاوت در برخورداری از فرصتها، همچون اموری طبیعی در نظرگرفته می‌شوند. اما این برداشت رایج، واجد تمام حقیقت نیست. به کارگیری روش واسازی دریدا برداشت رایج از مفهوم تفاوتهای فردی همچون اموری عادی و طبیعی را مورد مناقشه قرار می‌دهد. در این تحقیق با روشن کردن نتایج منفی برداشت موجود از مفهوم تفاوتهای فردی، برداشتی از این مفهوم ارائه می‌شود که دستیابی به تربیت مبتنی بر عدالت اجتماعی را هموار تر نماید.

سوالات پژوهش

- 1- واسازی مفهوم رایج «تفاوتهای فردی» متنضم چه دلالتهایی برای تعلیم و تربیت است؟
- 2- بازسازی مفهوم «تفاوتهای فردی» برای تعلیم و تربیت چه نتایجی را در بر دارد؟

^۱- استاد فلسفه تعلیم و تربیت- دانشگاه تربیت مدرس

^۲- دانشجوی دوره دکترای فلسفه تعلیم و تربیت - دانشگاه تربیت مدرس

چارچوب نظری

تاكيد بر تربیت متناسب با تفاوت‌های فردی، ممکن است به بازتولید و ابقاء تفاوت‌های موجود منجر شود. واسازی مفهوم تفاوت‌های فردی، تاثیر اين مفهوم در شکل گيرى امر کانونی و امر پيرامونی را نشان می دهد اما برای ايجاد برداشتی غير استيلائي از اين مفهوم نيازنده به كارگيرى روش بازسازی هابرماس هستيم. نمونه های كاربرد اين روش، بازسازی نظريه رشد اخلاقی كليرگ و ماترياليسم تارخي ماركس توسيط هابرماس است. در واسازی مفهوم مذکور، اختلاف به عنوان امری منفي تلقی شده اما در بازسازی ناچاريم تلقی مثبتی از اختلاف در نظر گيريم. بازسازی نيري لازم برای اصلاح اين مفهوم و تغيير شکل آن را فراهم می کند. بى شک همه مجبورند وجود تفاوت‌های فردی را پيذيرند و برداشتی از آن داشته باشند، هرچند اين برداشت بستگی به گفتمناي دارد که در آن شکل گرفته است. در اين مرحله، امكانهایي برای بازسازی مفهوم تفاوت به عنوان منبعی مولد و مثبت مورد بررسی قرار می گيرد.

روش‌ها

برای پاسخدهی به سوال اول تحقیق از روش واسازی دریدا استفاده شده است. ابتدا قطب‌های متضاد در مفهوم مورد نظر مشخص می گردد سپس با جستجوی آلايش قطب‌ها، قطب‌های تضاد وارونه می شوند و مفهوم پردازی جديد صورت می گيرد. برای کامل کردن اين مفهوم جدید از روش بازسازی هابرماس استفاده شده است که شامل مشخص کردن مفهوم قبلی، بازسازی مفهوم و رسیدن به مفهوم جدید و در انتهای بازبینی، توجيه و بيان مزايای مفهوم بازسازی شده است.

يافته‌ها

نتایج واسازی اين مفهوم، در 5 بخش جدا قابل ارائه هستند. ايدئو لوژی مستتر در اين برداشت 5 گونه عملکرد داشته که به شرح ذيل ابعاد اين مفهوم را روشن می کند:

**سومین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران
روش شناسی و روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت**

- 1- ایجاد تردید: در نظام آموزشی تفاوتهای فردی به عنوان اموری طبیعی به دور از فشارهای اجتماعی و تاریخی در نظر گرفته می‌شوند که با واسازی، سهم فشارهای مربوط به ساختار اجتماعی و تاثیر عوامل انسانی برجسته می‌گردد.
 - 2- قانونی کردن: تفاوتهای فردی همچون اموری پذیرفته شده و قانونی که بسیار انسانی اند و انmod شده و مورد حمایت قرار می‌گیرند. قانونی بودن این وانmod سازی با روش واسازی خدشه دار می‌شود.
 - 3- تزویر و فریب دادن: منظور فرایندی است که بوسیله آن روابط سلطه پنهان می‌مانند. نابرابری‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی مردم در نظام آموزشی به عنوان تفاوتهای فردی پنهان می‌شوند. مساله فرزندان فقیر و غنی، حقوق دختران و پسران فقط در قالب تفاوتهای فردی نمی‌گجد.
 - 4- وحدت بخشی: مفهوم تفاوتهای فردی در درون خود با انکار عوامل انسانی نابرابری‌ها، تشکیل یک هویت جمعی را دنبال می‌کند. ما همه در داشتن تفاوتها مشترکیم. این یکپارچه سازی با اهداف ایدئولوژیکی و پژوهشی همراه است.
 - 5- جدا سازی: مفهوم تفاوتهای فردی، دانش آموzan را علیرغم شباhtشان از هم جدا می‌کند تا قواعدی را براساس این تفاوتها وضع کند. این تاکید بر جدایی دیگری از من به لحاظ مذهبی، قومی و طبقه‌ای، دانش آموzan را به خشونت نسبت به هم می‌کشاند.
- در مرحله‌ی بازسازی نیز نکات ذیل نتیجه شده‌اند:
- 1- تفاوتهای فردی را باید اساساً به دو نوع ناشی از عوامل طبیعی و ناشی از تفاوتهای انسانی و غیر طبیعی (همچون ساختارهای اجتماعی) تقسیم کرد. تعلیم و تربیت ضمن پذیرش و لحاظ نمودن دسته‌ی اول (زیرا این دسته از تفاوتها چون منبعی برای نوآوری در پویایی دیالکتیکی و حرکت تکاملی بشر نقش مهمی دارند)، باید در جهت حذف دسته‌ی دوم از طریق تاکید بر ایجاد فرصت‌های برابر اجتماعی بجای تاکید بر تفاوتها، اقدام نماید.

سومین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران
روش شناسی و روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت

- 2- نظام آموزشی باید از طریق پرورش اتخاذ دیدگاه دیگری و به ویژه اتخاذ دیدگاه سوم شخص تعمیم یافته، که مبنای کنش ارتباطی و عقلانیت تفاهی می باشد، در وحدت بخشی و جداسازی غیر ایدئولوژیک افراد آدمی، نقش ایفا کند.
- 3- ایجاد آگاهی در دانش آموزان لازم است اما کافی نیست. تربیت انتقادی به عمل نیاز دارد. لذا مشارکت معنادار دانش آموزان پس از کسب آگاهی لازم در مورد رابطه تربیت و تفاوت‌های فردی اهمیت دارد.

نتیجه گیری، بحث و پیشنهادها

معلمان باید پایه‌های دانشی و آنچه دانش آموزان با خود به کلاس می آورند را در نظر بگیرند. تفاوت‌ها منبع خلاقیت هستند. باید تجربه‌های زیسته‌ی متفاوتی برای دانش آموزان فراهم کرد. اما به لحاظ اخلاقی، معلم مسئول است که امکان برابری فرصت‌ها و حذف دسته‌ی دوم تفاوت‌های فردی را در نظر گیرد و شرایط اجتماعی را برای تحقق عدالت اجتماعی بازطراحی کند. این نوع عدالت را هابرماس در نظریه اخلاق گفتگویی و از طریق گفتگوی آرمانی سخن به صورت عدالت رویه‌ای مطرح نموده است. عبور از تفاوت‌ها وظیفه‌ی اخلاقی معلم است.

وازگان کلیدی: واسازی- بازسازی- تفاوت‌های فردی - دریدا - هابرماس.

منابع

- 1- باقری، خسرو (1387). درآمدی بر فلسفه تعلیم و تربیت جمهوری اسلامی ایران. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- 2- باقری خسرو (1389). رویکردها و روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت. تهران: پژوهشکده مطالعات اسلامی.
- 3- انصاری، منصور (1384). دموکراسی گفتگویی (امکانات دموکراتیک اندیشه‌های باختین و هابرماس). تهران: مرکز.
- 4- شیروانی، علی (1378). اخلاق هنجری. تهران: کانون اندیشه جوان.
- 5- ضمیران، محمد (1386). ژاک دریدا و متافیزیک حضور. تهران: هرمس.

سومین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران
روش شناسی و روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت

- 6- هابرماس، یورگن (1382). نظریه کنش ارتباطی. ترجمه کمال پولادی. تهران: انتشارات روزنامه ایران.
- 7- نوذری، حسینعلی (1381). بازخوانی هابرماس. تهران: نشر چشم.
- 8- Bennington. G(1980). Deconstruction and Philosophers . Oxford Literary Review.vol: 10.
- 9- Habermas, Jurgen (1990). Moral Consciousness and Communicative Action. Trans. Christian Lenhardt and Shierry Weber Nicholsen. MA. MIT Press: Cambridge.
- 10- McCarthy, Thomas (1990). Introduction to Moral Consciousness and Communicative Action. Routledge: New York.
- 11- Thompson.J.B.(1990). Ideology and Modern Culture.Cammbridge. UK: Polity Press.